

Strupeni divji zob.

Občine, mesta, okraji, dežele in celo države imajo osebe, ktere so jim sovražne in nevarne in take osebe so dostikrat divji zveri enake, proste, priporočane, da jih sme vsak prijeti in neškodljive storiti. Nobena taka nevarna oseba ni varna v svojem kraju, kajti policija jej je vedno na sledu in se trudi, da takega človeka, ako ni posebne zapovedi od vladarjeve osebe, pod ključ spravi. Avstrija je imela leta 1848 več političnih gavranov, kteri so živej Avstriji meso z života trgali, da jim ne bode mrtvega trupla težko raztelesiti; tako so mislili madžarski gavrani, kteri še danes v srcu nosijo skrivno sovraštvo do Avstrije, ter se zibajo v sanjih velikega Madžarorsaga (Ogersko kraljestvo). Nekteri izmej teh stoje danes ladiji na krmilu, ktero počasi v propad tirajo, ter ne uživajo le mastne plače, temuč tudi prisiljene, po sleparstvenih volitvah skupaj spravljene večine. Nemadžarsko-nemški narodi z glavami majó čudé se, da se Avstriji sme vse prigoditi in vladi pred očmi, mej tem ko se na drugi strani gleda z Argovim očesom, da se Slovani prepovedujejo enake stvari, ktere Ogrí in Nemci svobodno izvrševajo.

Strupeni zob, kteri zajeda v zdravo meso Avstriji, tak je madžarski pustolovec Klapka, ki je leta 1848 in 49 prav tisto željo imel, ko danes, namreč pogubo Avstrije in samostalno Madžarijo.

To je oni strupeni zob, ki je leta 1866 o pruski vojni zapeljal mnogo avstrijskih vojakov, da so pobegnili izpod habsburškega praporja, prelomili prisego zvestobe ter uskočili v sovražni tabor, v legijo, ktero je Klapka organiziral, da jo proti Avstriji v boj postavi. In kaj se danes godi z človekom, ki bi se drznil iti v pomoč kristijanom v Bosno? njeli bi ga ter tirali v zavetje in ga držali zavarovanega, kakor je Despo:ovič, kakor je v Celovcu Babič in kakor je bil Ljubibratič; Klapka pa vedno rogovili okrog, zdaj v Carigradu, zdaj drugod; v Beču se še visoke osebe ne sramujejo ž njim se pečati. Klapka bi morala vlada precej v zapor deti, da se ne bode kesala, ko bo zopet legijo proti Avstriji nabiral.

Kaj je storila vlada s tem pustolovcem? do danes ničesa ne; on sme vedno okrog rogovilit ko madžarki klatež, kterega bi morali zarad velike izdaje in šuntarja zapreti. Miletiču se ne more ničesa dokazati, vse preiskave so ničeve bile, ali vendar je ta spoštovani mož v ječi za to, ker je Slovan. Strupeni madžarski zob, ki grizeš neprenehoma ter razjedaš celoto Avstrije, tudi tebi so dnevi sešteti, na maščevanje vpije še zdaj slovanska kri, ki je tekla v ogerskih ravninah. Po tamnicah se zgubljava zamrli glas ubogega jetnika, do kterega ne pride ni pomoč, niti dobrotá, njemu ni določena milost, turški prijatelji ravnajo po turško ž njim, zato ker ga je rodila slovanska mati ter se je odgojeval, da koristi svojemu narodu in ni srebernikov izdajstva rabil za

ostudni namen, ampak služil zvesto domovini in tudi ostane stanovitén, če tudi so ga ječe vzele v sé, da prestane britko skušnjo barbarizma.

Strupeni zob v avstrijski državi je tista madžarska svojat, ki nema upanja na prihodnost, zato pa zginé tudi z zemlje površja prej, nego si to mislijo celo sami njegovi sovražniki. Z azijatsko divjostjo leti v propad, in pade v jamo, katero koplje mirnemu slovanskemu narodu. Spremenja se rumena zarja, njemu v krvavi tužni zatop, za kterim nastane črna noč, ktera objame madžarski rod za vselej, po kterej noči nikdar zarja ne vstane. Bliža se čas, znamenja se kažejo, *strupeni zob* se zajeda globokeji v meso, nasledki se prikazujejo; da nij bila vlada to stran Litave modrejša, ali da se nij morala vesti po višjem vplivu, danes bi bilo avstrijsko cesarstvo zapleteno v vojno z ruskim carjem.

Kje je veleizdaja? je le pri Slovanih, ali pri Madžarih? Sramota 19. veka! Miletič je še vedno v ječi, je li to ustavno vedenje? Helfi je te besede izrekel, ko je grajski načelnik poslal tri policaje k njemu, kdor je zapleten v erdeljsko drhalsko početje? kaj bi še le Miletič lahko rekel? Ali ni Madžarska v avstrijski monarhiji velik madež vsej Evropi? Madžari bi enako na kolce natikali Slovane, kakor Turki, da bi se ne bali Slovanstva.

Strupeni zob, to je rovar Klapka, on sme prosto okrog pustolovit in zaroto kovat, bog začuvaj, da bi se bilo kaj takega od strani Slovanov začelo, vse bi kričalo: izdajalec, lopovi, vničiti to zalego! in bog vedi, kaj bi še bilo iz židovskih dunajskih kovačnic prišlo. Zdaj cvete *dualizem*, začeli so cvetke odpadati, vrtnar Beust, ki je to strupeno zelišče vsadil in kultiviral, bil je z milijoni poplaščan, ali to škodljivo zelišče srka ta kraj Litave najboljši sok, da more životariti.

Cvet, ki ga je na erdeljski zemlji madžarizem pognal, daje polno upanja, da enake pomnožene zaloge še večkrat kal poženo, dokler bode Klapka, kteri je leta 1866 v pruski vojni organiziral svojo drhal, da udari proti Avstriji, še po prostem hodil. Oni buntovnik, kteri je dal častno besedo, hoče zdaj naše cesarstvo v vojno vplesti, v ječo s takim divjakom, dokler je še čas, dokler ni okužil zdravih udov Avstriji. Madžarski kolovodje pa naj preračunijo dobro, da Madžarizem v zvezi z divjim Turkom ni jeklen, da ga ogloje duh Slovanstva, kteri ima lastnost, da vse goljufive, nepravice in navidezne stvari vgonobi, le pravica človečanstva je nedotakljiva.

Dopisi.

V Rojani 2. novembra.

K sinočni predstavi je došlo obilo udov in gostov, prostori so bili prepolni, predsednik Dolinar pozdravi občinstvo in razvije v daljšem govoru potrebo narodnega jezika, kako se mora v družinah ma terinščina govoriti, potem preide na stanje južnih bra-

tov, kako točijo v potokih kri za svobodo vseh Slovanov.

Igra *Mlinar in njegova hči*, ktera se ta dan navadno povsod igra, se je tudi tukaj kakor vsako leto predstavljala. Igralci so se potrudili in izvršili svoja dela več ali manj v redu. G. Straus, kteri je igral Jankota, je bil po vsem svoji nalogi zmožen in rojanska čitalnica se sme ponosna šteti, da ima takega igralca; čist jezik in gladek, prizoru primerin govor, diči vrlega igralca. Kar smo o Jankotu rekli, to moramo i o gospici L. Hučkovi, ktera je predstavljala Micko; vže znana diletantinja rojanske čitalnice se je vedla prav izvrstno, umela je tako naravno zatajevati občutke skopemu očetu, pa bila je vendar odkritosrčna in stanovitna. V zadnjem prizoru, v smrtnih težavah, izrekovajoč zadnjo željo svojemu ljubemu, presešla je vrla gospica vse pričakovanje. Črnot, g. Hanzal, potrudil se je pri vsem kratkem času učenja svojega dela, da je izvršil težavno rolo. G. Wolf je v delu duhovnika zadostil. Pivek g. Bartl je, če tudi ni bilo primerno delo za njega, igral spretno in taktno, kakor njegova brhka soproga gospica Hakelnova, pokazala se je kot prava krčmarica. Gospa Dolinarjeva, mati županja, je kakor po navadi izvršila svojo rolo izvrstno. Gospica Lulekova, Korenka, nastopila je prvokrat deske, ktere svet pomenjajo, ž njo si je pridobila rojanska čitalnica novo moč, ktera bode na polju dramatike kakor se iz prvega nastopa sodi, napredovala z svojim bogatim talentom. Bol odličnim igralcem je občinstvo skazalo čast z ogromnim ploskom. Po igri je bila društvena zabava, in veselje je trajalo v društvu, da je vže petelin začel dan oznanovati; vse je šlo veselega srca k počitku v lepem redu.

V našej vasi imamo, kakor je občinstvu znano, trirazredno šolo, tretji razred je bil ustanovljen po uplivu učitelju Boninu z laškim učnim jezikom, potem je magistrat, kteremu je le polaščevanje okolice na srcu, po večkratni prošnji in tirjatvi od strani narodnih poslancev, vendar težko naredil še paralelni tretji razred z slovenskim učnim jezikom, pa pozvedeli smo od nekterih kmetov, da slovenski tretji razred propada, ker se vsi otroci v laškega upisujejo.

Kedo ima tu roko vmes, hočemo poizvedeti natanjčno, brez kakega uplivanja in tihotapnega ravnanja nekterih oseb to ne more biti. Ali gorje izdajci, kteri bi to delal, ako ga poizvemo, kar bode gotovo, postavimo ga na sramotni oder in ne bomo mirovali, dokler bode grizel protinarodni črv zdravo slovensko deblo.

Rojanci, ne vpisujte svojih otrok v tretji laški razred, kajti, ako hočete da se vaši otroci laškega jezika dobro nauče, naj gredo v slovenski razred in se ga tam kot predmet uče, ako pa hočete, da ne bodo vaši otroci zmožni, ni v slovenskim niti v laškem jeziku za svojo potrebo pisati pisem ali kar si bode, pošljite jih v tretji laški razred.

Politični pregled.

Naša država je podobna človeku, ki je toliko bolj mršav, kalikor več uživa; če tudi je finančni minister, leta so uže, zagotovil, da spravi finančne zadeve v lep red, da država nič več ne bo dolgov delala, vendar se to nij izpolnilo, bodi si, da je bil minister premalo podučen o dotičnih razmerah, bodi si, da nema potrebne moči; faktum je, da je vsako leto primanjkljaj, ki se mora z izvanrednimi sredstvi pokrivati; tudi v prihodnjem letu bode primanjkovalo 20 do 30 milijonov.*) Tako rasto državni dolgovi; kam pridemo, ako to še nekoliko let tako dalje pojde! Žalostno je, da pri sedanjem vladnem sistemu nij nade, da se ta stvar na boljše obrne. Če se pomisli, da nagodba z Ogrji nij še gotova i da od nje tudi nič nemamo pričakovati; če se pomisli, da je nemška vlada odbila avstrijske predloge za sklep trgovinske pogodbe z Nemčijo: potem nam bo jasno, kako obupne so denarne in gospodarske naše razmere.

Turkofili molče zobmi škripljejo, Rusi so jim veselje skalili, ker Turke silovito tepó. Najslavnije zmage so bile v Aziji. Ko so Rusi nazovi ghazija, Muktar pašo, pred Karsom strašno pretepli, podili so ga notri do Erzeruma, glavnega mesta lepe Armenije, kder se jim je zopet v bran postavil, potem ko je dobil pomoči; a zopet tukaj je bil ta ghazi pogažen, Rusi so njegovo središče prodrli, njega ranili, pobrali mu vse kanone i drugo vojaško potrebščino; v divjem begu je bežal v Erzerum, kder se hoče vtrditi i mesto braniti, a prebivalci tega mesta so mu odrekli vso brambo, ker vidijo, da se mesto ne more držati, ter beže iz njegovih zidov v druge kraje. Ko to pišemo, skoro gotovo je uže Erzerum v ruskih rokah in bojna osoda v Aziji zapečatená.

Plevno doslej še nij palo, ali ure so tudi njemu šteté, ker je okoli in okoli trdo zaprto. General Gurko, ki je Rusom pot čez Balkan odprl, trikrat je strašno potolkel Šefket pašino vojsko, ujel 2 paši i okoli 7000 turških vojakov ter se polastil vseh vtrjenih krajev na cesti, ki drži v Sofijo, onih proti Vidim pa Skobelev. V malo urah pade tudi pri Plevni osodopolni kober. Potem udarijo Rusi v Drinopolje in odtod v Carjigrad, ter pritisnejo Sulejman pašo od Dobruče in Loma, da dušo izdahne.

Črnogorski knez je šel k armadi na albaneško mejo, da tudi tam prežene Turke iz trdnjav ter osvobodí zemljo ob škaderskem jezeru.

Dostavek. — Rusi so Erzerum vzeli, tako poroča danes (8. t. m.) verjetna telegrafična poslanica avtentične ruske poslanice o tem še nij; avtentično pa je, da so Rusi nekoliko posadke iz Karsa, katera jih je napala, s kanoni vred vjela in da je Osman paša iz Plevnega vse prebivalce izgnal, Rusi pa so jih nazaj poslali. To je znamenje, da v Plevnem nij več živeža in Osman zgubljen.

*) V zadnjem listu je bila pomota 5 milijonov.

Poročilo

političnega društva „Edinost“ obravnava v XVI. občnem zboru v dvorani „Slavjanske čitalnice“ v Trstu dne 4. novembra 1877.

Predseduje g. deželni poslanec Št. Nadlišek, zapisuje tajnik g. Dolinar, vlado zastopa višji komisar g. Vidic.

G. predsednik odpre sejo ter označi prvo točko.

I. točka: Branje in potrjenje zapisnika zadnje seje; zapisnik je bil potrjen.

II. točka: Predlog, da se sestavi deputacija iz odličnih okoličanov, da pojasné mestni komisiji razmere in potrebe okoliških delegatov na mestu novih (capi distrettuali). G. Dolinar je razložil v jedernatem govoru, da niso oni gospodje komisije, kateri stvar preiskavat pridejo, v okoliških razmerah nič podučeni in jih ne poznajo ter so morda tudi nasprotnega menjenja, zatoraj je treba, da odlični možje uplivajo in razložé v deputaciji stvar komisiji, da si izvoli zbor 6 zastopnikov.

G. Gerdol Jurij iz Rocola: Jaz podpiram predlog g. Dolinarja, ker je stvar nujna da se prej izvrši in bode v veliko korist okolici.

G. Nadlišek povdarja, naj se po okrajih voli vsak okraj svojega, samo ne svetovalec in poslancev.

G. Dolinar, jaz se skladam s predlogom g. Nadliška popolnem in bi želel, da se začne volitev.

G. Kuret iz Lonjerja: Danes je stvar jako teška, ker ni iz vseh vasi ljudstva.

G. Nadlišek: vsekako se stvar lahko izvrši, take stvari ne smemo odkladati, vsak pozna svoje zaupne može, in ko bi komisija enkrat stvar izvršila, ne pomaga deputacija ničesa več.

G. Kuret iz Lonjerja je v daljšem govoru tožil in navedel krivice, kako magistrat zna po turški gospodariti in to prav v njegovem okraji, raštel je mnogo krivic, ktere se jim gode od strani magistrata, opominjal občinstvo k boljemu narodnemu delovanju ter grajal mlačnost nekterih občinarjev in sploh onih zaspancev, kateri se za nič ne menijo. Izreče, da bode to uplivalo na komisijo. Dokaže dalje, kako se morajo okoličani poganjati za svojo avtonomijo, ako hočejo le nekoliko prostosti imeti, ako ne, magistrat podjarmi vse po svojem sistemu.

Seja se je prenehala za nekoliko minut, možje so stopili vkup ter se pogovorili in rezultat je bil, da so voljeni v deputacijo:

I. okraj Kuret Jožef, II. Purič J. M., III. Trobec Anton, IV. Primožič Jože, V. Malalan J. M., VI. Gorjup Ivan.

III. točka: Poročilo: Splošna želja, naj se zida narodni dom. G. Dolinar povdarja stan tržaških Slovencev, kateri so od drugih sosedov odločeni kakor bi bili obzidani s kitajskim zidom; razmere tržaških Slovencev so take, da se morajo sami na svoje stališče postaviti in sami na svojo moč upirati. Govornik pojasne dalje, kako so v Novem mestu na Dolenjskem sezidali

prvi „narodni dom“ na Slovenskem, ker so okolnosti bolj neugodne bile, nego pri nas. Mi tržaški Slovenci moramo imeti svoj narodni dom, domače ognjišče, kamor bomo zahajali, izdelan bode tako, da bo ugajal vsem društvenim in zabavnim potrebam, kjer se bodo predstavljale dramatične igre, in gojila izobraženost naroda. Začetek je težak, ali dela se ne smemo vstrašiti, kedor nikdar ne začne, ne bode nikdar nič imel.

Na delo toraj, okoličani, neki rodoljubje so vže zagotovili nam 5000 gld. kamenje dobomo brezplačno, druge stvari nam dajo prijatelji na obrestno plačevanje, nekteri rodoljubje so se ponudili nekoliko dni brezplačno zidati i. t. d. Podvzetje bi bilo tako le: Izdalo bi se 500 delnic po 25 gld. napravile bi se na mesečno plačo, to je: vsak mesec 2 gld. bi se vplačalo dokler je plačano, vsak delalec in iskren rodoljub bi lahko delnico imel, premožnejši bi jih lahko več imeli. Le na ta način nam vzraste narodni dom, kateri bo ponos okolici in narodu, ta bode temelj in zagotovilo, da postanemo na jadranskih obalah močen faktor, s katerim bode treba računati. Naj slavni zbor soglasno sklene, da se začnó priprave delati za zidanje narodnega doma.

Gerdol iz Rocola podpira predlog in razvije svoj govor o potrebi lastnega narodnega ognjišča, kaže na nasprotnike naše, kako oni podpirajo svoj narod, ter pozivlja okoličane, da se poprimejo marljivosti v narodnem obziru.

Pri glasovanji je bil predlog Dolinarjev soglasno sprejet.

IV. točka: Protest mestnemu magistratu, ker ne spolnuje ukaza sl. visoke vlade in pošilja v okolico razglase in listine v laščini. G. tajnik Dolinar pojasne v daljšem govoru krivice, ktere se okoličanom gode od strani magistrata, kateri nekako po turško ukazuje in gospodari z okolico ter sili svojo blaženo laščino pri vsakej priliki, samo, da bi svoj tihotapni namen dosegel. Obrnoli smo se na visoko vlado, ktera nam je odbila kompetentnost tirjati od sl. magistrata slovensko uradovanje, ali zaukazala je, da mora po okolici v prihodnjič vsa naznanila v slovenščini razposiljati. Magistrat je to samo enkrat storil, potem pa se ne vidi nikder slovenščine več. V ta namen danes sklene občni zbor, da se vloži mestnemu starestinstvu protest proti takemu postopanju, in ako ne bode to zadostovalo, toži se vladi, slavni odbor naj izreče soglasno ta sklep.

(Dalje prihodnjic).

Domače stvari.

° Sveti Just, tržaški patron, ki pada 2. dan novembra, praznoval se je kakor vsako leto slovesno. Vse ladje v luki so bile s zastavami ovenčane, mej veliko mašo v domu sv. Justa so topovi na gradu oznanjevali cerkveno opravilo.

° Pokopališča se v nobenem kraji cesarstva na vernih duš dan ne obiskuje

tako, kakor v Trstu; do trideset tisoč ljudi se je gnetilo po isterski cesti na pokopališče, grobovi so bili z vencji okrašeni in luči prižgane, kedor ni videl lepih spominkov, naj se potruži na tržaško pokopališče, tu je umetnosti, lepih spominkov, da se človek čudi. Bogati tržačani potrosijo do sto tisoč in več za lep nagrobni spominek svojih rodbin.

° **Iz Mehike** so došli v Trst ministri Evsebio Gonzales in general Florencio Antilon, čemu? — —

° **Častnika** sta postala naša dva vrla narodnjaka pri domačem Kuhnovem polku: g. Vilhar, sin Miroslava in g. Kump iz Škofjeloke na Gorenjskem. Mi čestitamo omenjenima gospodoma, naj se v armadi pomnoževa vedno narodna inteligencija.

° **Društvo za varstvo živali** je imelo 1. novembra v redutni dvorani slovesnost, razdelitev premij onim, kateri s živali človeško ravnajo; plemenita gospa Barton je darovala v ta namen društvu veliko svoto denarja. Naj prvi premijant je naš rojak g. Anton Šepić, ki ima obilo konj, ter jih drži kakor je spodobno, zato je ima tudi naj lepšo živino mej vsemi, kateri imajo konje.

° **Laško delalsko društvo v Trstu**, katero ima polovico Slovanov, začelo je čutiti pritisk laške stranke ter se zbudilo in sprevidelo, da je orožje posebnih namenov. Predsednik, hud lahon, ime mu je Raskovič, pollaščen do zadnjega gumba in poslednje nitike, se je nekako po Makmahonovi obliki izrazil, da se on ve na stolu obdržati, kar je obudilo pri nekterih treznih neodvisnih delalcih veliko nevoljo, posebno ker vidijo, da so Slovani gnoj lahonstvu. Začeli so se po lokalnih časnikih lasati, kedo da bode pri volitvah zmagal, ko se bode volil nov odbor. Mi smo radovedni, ker je v Trstu od italijanske stranke vse mogoče doseči, ker je denar v taki priliki glavni faktor. Bog daj, da se enkrat zbudi pri prostem delalca čut domoljubja in otrese lahonski jarem raz grintovih ram.

° **Laške limanice**. Kedo ne pozna slovenožreca starega Hermeta, kovača volilne reforme, podalšanja Trsta v okolico, zameovalca vseh prošenj Slovencev v Trstu in okolici, vodje Tramwaja in glavnega opravnika banke Feniks. Ta lahon Hermet, kateri bi nas Slovence z žlico jel, ako ne bi bili jaki, je gotovo Italijan naj čestje krvi, kajti on je Armenec in na Dunaji rojen in sovraži slovenščino tako, da se vselej prvi proti v zboru oglasi, ko se kaka stvar za okolico obravnava, ter stavi predlog, naj se preide na dnevni red. Prav ta Hermet razpošilja po okolici slovenske listke in priporoča svojo zavarovalnico in agenturo, da bi se okoličani dali na limanice ujeti in zavarovati pri njem; celo nek deželni slovenski poslanec se mu je dal premotiti in se raji zavaroval pri Hermetu, nego pri domači banki *Slaviji*. Ne dajte se laškimi agentom v roke, kateri večkrat sleparijo, zava-

rujte se pri domačem zavodu, nikar pri laškem, *svoji k svojim* je bilo Palačkijevo geslo, tako delajmo tudi mi, ptujcu ničesa ne dajajmo, dokler je domačin potreben. Vi, očka Hermet, pa spoštujte slovenščino bolj, a ne samo zato, da bi propagando ž njo delali za svoj žep, saj Tramvaj obilo nese.

° **Ladjica**, na kateri bosta popotovala čez veliko morje v Limo dva srčna slovenska mornarja, je izgotovljena in jo lahko sleherni vidi na Campo Marzio, 20 čevljev je dolga, zdaj jo treba še preskrbeti z vso pripravo. Kakor izvedeni mornarji trde, bode to naj nevarnejša vožnja čez prostrano morje.

* **Nesreča**. Pri obiskovanju grobov na pokopališču se je pripetila nesreča, da se je voziček prevrgel ter sta dva človeka pod voz padla in se tako poškodovala, da so ju morali v bolnico odpeljati. Nekega mladeniča je zmečkalo na isti cesti, prišel je mej dva voza.

° **Samoumor**. Mlad žid je blizu Tržiča legel na železniške šine ter bil povožen. Ljubil je neko hišino, katera ga nij marala, zato si je vzela življenje.

° **Ubil se je** neki 13 letni okoličan ko je s zidarskega odra novega gledišča, pal ter prec mrtev ostal, nesli so ga v mrtvašnico k sv. Justu.

° **Bombaž na planem morji**. Tržaški magistrat naznanja, da je kapetan Peršič avstrijske ladije *Vesna* 80 milj dal od angleških obal dobil na morji plavajočih 5 bal bombaža, ako bi kedo trgovcev kaj znal o nesreči, lahko se oglasi, da se izve kje se je kaka ladija razbila.

° **Lačna tatica**, vže večkrat se je primerilo, da je neka nepoznana tatica ostavljala male deklice, ki nosijo kosilo svojim očetom, ter jih pošilja z enim soldom kupovat kaj, mej tem pa odnese kosilo; to se je pripetilo na cesti iz Rojana v Trst vže dvakrat v kratkem; priporočamo sl. policiji, naj malo pazi pred poludnem po rojanski cesti.

° **Črna knjiga**. Neka služabnica je še le 14 dni pri neki premožni družini služila, pa je ukradla okolo 400 gld., mej tem ko je gospodar z družina iz hiše šel in njo za varuhinjo pustil. Neki težak je potegol trgovskemu pomočniku plašč raz ram in utekel, policija je ugrabila oba.

° **Z nožem** je ranil nek potepuh v starem mestu naj prvo necega feldveblja, potem neko žensko in še enega staršega človeka; straža ga je težko ukrotila in v zapor dela.

° **V debelo mrežo** se je vjelo pred prazniki en sam večer kakih 90 oseb raznestarosti, kateri so ptujemu blagu in ljudem ne varni. Pred vsakim večjim praznikom napravi policija, kar je hvale vredno, lov na take potepuhe ter jih pozapre, da si prihrani neprilichnosti.

° **Navadno rokodelstvo**. Nek gospod je imel v gostilnici Evropa svojega konja

v hlevu za plačilo na svoje razpolaganje; nekega dne pridita tja dva možaka v gospodovem imenu, da se on nekam popelje, blapec, ne sluteč ničesa hudega, da konja in hajd ž njim proti Italiji. Ko gospod hoče kmalo potem nekam oditi, začudi se tatvinskemu činu, precej dobi sled in ju je v Tržicu došel, ko sta prodajala voz in konja, ter ju precej ukaže zapreti.

° **Dober sin**. V Kadinu je neki 18 letni mladenič, sobni slikar, pretepel stariše in vso rodbino z orožjem, da so ga morali zapreti.

° **Fini tatovi** so prišli te dni v neko stanovanje, kakor uradniki sodnije, ter zarubijo veliko pohišnega orodja. Žena, ktera je doma bila, je mislila: Gotovo je mož naredil dolg na menjice in ga ni mogel plačati i. t. d. Mož pa je ravno tako o ženi mislil, da je ona menjice na njegovo ime narejala. Ko so odpeljali blago strani se mož in žena sama na štiri oči še le upata govoriti ter povprašujeta drug drugega, kje je dolg naredil, da je vse lepše pohišno orodje sekvestrirano, mej tem časom pa je bilo uže okradeno blago v skitem kraju in popredano.

Razne stvari.

° **Avstrijsko-ogerski Lloyd v Trstu** je sklenol novo pogodbo z avstrijsko in ogersko vlado za 10 let. Navajamo tukaj nekoliko glavnih točk te za narodno naše gospodarstvo i trgovino velevažne pogodbe: vlada se zavezuje omenjenemu društvu dati do 2 milijona podpore vsako leto, temu nasproti pa mora društvo dovoliti, da mu bode vlada vrhovna nadzornica, društveni vodji morajo biti domačini in taki možje, do katerih ima vlada zaupanje, sicer ima ona pravico jih ovreči. Društvo je zavezano jemati vsako leto najmanj 28,000 ton. (nad polu milijona centov) premoga iz domačih dežel; glavni zastopstvi ima napraviti na Dunaji in v Peštu s tako obširnim področjem, da boste smeli neposrednje z ministertvom zunanjih zadev se dogovarjati. — Iz tega se vidi, da je vlada društvo zelo nase privezala, pogodba ima vendar to dobro, da bo moral Lloyd bolj na domače ljudi gledati i domačej obrtniji bolj na roko hoditi, nego je bila doslej njegova navada. Vidi se pa iz nje tudi, da Madžari na svoje dobičke niso pozabili, ker se je poseben ozir jemal na Reko, madžarsko mesto s hrvaško narodnostjo, katera vedno bolj propada, kar jo Madžari osrečujejo se svojim blagoslovom.

° **Banka Viktorija** je falirala. Mnogo Slovencev je bilo pri njej zavarovanih, ker se je prikupovala z neko narodno obleko. Naj bo to v svarilo našim rojakom, da bodo previdniši. Še dosti je taci pobeljenih grobov.